

Нова правдива дорога до життя

Хто читає, нехай розуміє!

Коли неправедно судять людину перед лицем Всевишнього, коли пригноблюють людину в ділі її: хіба не бачить Господь? Хто це говорить: «і те буває, чому Господь не повелів бути»? Чи не від уст Всевишнього приходить біда і благополуччя? (Пс 3,35-38).

Ніколи ще не було стільки бід на землі, як тепер. Найбільше страждають бідні трудящі люди. Чому? Та тому, що володарі, багаті, політикани і всеможливі вчителі втратили будь-яку міру в забаганках своїх, у розкошах різних, у насолодах різних, наїдках, напоях, модах, вбраннях, катаннях, гуляннях і всьому іншому. Одні не знають міри в розкошуванні, інші не знають межі стражданням і нещастям своїм. Чи не є це пригнобленням людини в ділі її? Хіба цього не бачить Господь? Так, Він усе бачить, бо Він Всевидячий, бо Він живе «на висоті небес і у святилищі, і також із упокореними і смиренними духом, аби оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Іс 57,15).

Для своїх щоденних пишнот багаті і мудрі віку цього забирають мало не все від бідних, які трудяться вдень і вночі і голосять до Бога Небесного. Пророк питає: «Хто це говорить: «І те буває, чому Господь не повелів бути»? Я відповідаю: це ті кажуть, що не знають намірів Божих. Наміри Божі висловили пророки й Апостоли Божі у своїх пророцтвах, діяннях, посланнях і Одкровенні, тому що Бог у них був і їхніми вустами промовляв, і їхніми руками записав у Біблію (у Книгу Життя). Місце Бога – в небесах, тобто в чистих душах – серцях, оскільки сказано: «Блаженні чисті серцем, вони Бога побачать (зрозуміють, пізнають – С.Б.)». Написано також: «Небеса повідають славу (мудрість – С.Б.) Богу [...]» (Пс 18,2), або чисті духи (душі) звіщають мудрість Богу. Бог той самий, що був напочатку, такий і вкінці, позаяк написано: «Я — в перших, і в останніх — Я той самий» (Див.: Іс 41,4). Бог через Своїх рабів прорік: «Полум'яний гнів Господа не відвернеться, доки Він не звершить і не виконає намірів серця Свого. В останні дні зрозумієте це» (Єр 30,24). Так звістив Господь і через свого раба (служителя) Матвія: «Так само і ви: коли побачите все це, знайте, що близько, при дверях» (Мф 24,33).

Ми, християни, зрозумівши за посередництвом Писань День цей, про який говорили служителі Божі – День помсти і відплати, День, коли виконуються всі наміри Божі – попереджаємо всіх, ба більше начальників, правителів, вождів народних усього світу, наставників і вчителів, і всіх загалом, хто хоче жити: зупиніться на ваших путях і подумайте, що вийде з ваших задумів войовничих? А вийде те, про що говорить сьомий ангел: «І з'явилися блискавки, громи і голоси, і стався великий землетрус (революція – С.Б.), якого не бувало з тієї пори, як люди

на землі. Такий землетрус! (революція – С.Б.) Такий великий!» (Одкр 16,18). «Блискавки, громи і голоси» означають: швидка, блискавична передача людських промов із різноманітних з'їздів, мітингів, конференцій і т.ін. Через це знання, через швидку передачу промов місто велике (весь цей світ) розпався на три частини. Нині є 666 частин на землі – це число звіра, число правлячого кола (див.: Одкр 13,18). Під час великого землетрусу (революції) людство розділиться на три частини і вже ділиться. «Три частини» означають: одна частина – багаті володарі всього цього світу (устрою), духовенство різнорідне і політикани; інша частина – працівники і бідні всього цього світу (ладу) на чолі з їхніми вождями, правителями, духовенством і політиканами; третя частина – бадачі всього світу цього, що невсипно досліджують Святе Письмо і розуміють, що відбувається на землі в народах. Це значить: велике місто розпалося на три частини. І міста язичницькі впали. Це значить: всі так звані християнські Європейські царства впадуть (не стане їх), і Вавилон великий спогадають перед Богом, аби дати Йому чашу вина лютості гніву Божого. «Вавилон» значить: союз народів, що не розкаюються в своїх злочинах, маючи зарозумілість, гордість бажають гнобити інших, і хочуть бути над ними володарями. Таким прийшов сьогодні кінець (падіння). Перші дві частини цього дня довго будуть битися за владу, але ні одна, ні інша володарювати довго не будуть, доки третя частина переплавиться і навчиться жити від Христа, і тоді цій третій частині дана буде влада. Так повелів Сам Бог (див.: Дан 7,27). Так відбудеться суд Божий, суд праведний над народами, коли святі візьмуть владу і будуть судити світ (див.: 1 Кор 6,2-3).

Сьогодні Бог судиться зі своїм народом, який називається іменем Його: християни, дім Божий, єговисти, адвентисти, баптисти, євангелисти, п'ятдесятники, різнорідні духобори і багато інших. Нині йде перепис народів, кожен повинен іти записатися до свого міста, як було за першого пришествя (присутності) Христа Ісуса, Господа нашого. Отже, хто має розум, нехай розуміє, що я пишу. Кожному з нас, будівничому, необхідно стати на суд перед Христом; чи будемо ми такі, як Він? Тоді ми є в Ньому, і Він у нас. І будемо всі єдині, а не так, як сьогодні: скільки міст, стільки й богів; скільки вулиць, стільки і жертівників. Бог же Єдин, і ім'я Його єдине. Тому чи не пора нам усім, що віруємо у Христа Ісуса, Господа нашого, записатися в місто Давидове, в місто улюблене. Це стосується всіх ангелів церков. Потрібно поміркувати над цим, спитати Господа, і Він відповість, оскільки Він є Богом ладу і миру.

«Син нічого не може творити Сам від Себе, якщо не побачить, як творить Отець; бо, що Він творить, те так само творить і Син. Бо Отець любить Сина і показує Йому все, що Сам творить; і покаже Йому діла більші від цих, щоб ви дивувались» (Ін 5,19-20). Для кращого зрозуміння я ще наведу одне місце, де сказано: «Бог наш на небесах (в чистих душах і серцях, і думках – С.Б.) [і на землі], все, що хоче, творить» (Пс 113,11). Питання: що Бог творить? Відповідь: те, що визначив через Своїх слуг. Хто ж Його бачить і розуміє? Відповідь: ми, Його служителі, бачимо і розуміємо: все, що Бог визначив через своїх служителів, Він у наші дні життя достеменно виконує. Із цього дізнаємося, що ми в Ньому, і Він у нас, тому що Він дав нам від Духа Свого Святого; і пізнають нас усі, що ми Його.

Це і є те слово, написане в 5 главі, в 19-20 віршах. Це є християнська надія і радість Його дітей. Що ми діти Його – знаємо, і виконуємо волю Його.

Читаючи 59-й номер газети «За свободу» на 3-й сторінці я натрапив на уривок із Євангелія від Матфея 18,19-20, де сказано: «Істинно також кажу вам: якщо двоє з вас дійдуть згоди на землі просити про всяку річ, то, чого б вони не попросили, буде їм від Отця Мого Небесного; бо, де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там Я серед них». Читаючи це я задумався, як перевернуто люди розуміють учення Христа Ісуса. Він, Ісус, учив: «А Я кажу вам: любіть ворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, добро творіть тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто кривдить і гонить вас» (Мф 5,44). А ці роблять якраз навпаки й опираються на Христа, тепер уже пізно молитися, бо старе не повернеться. Я радив би примиритися з долею, вчити себе, дітей та інших, що за зло треба відплачувати добром, зла злом не переможеш. То ще добре, що приймають інші держави, настає пора, що не буде сховку пастирям і вождям стада. Написано: «Годі віддало море мертвих, що були в ньому» (Одрк 20,13). Це необхідно розуміти всім, надто емігрантам, які нічого кращого не навчилися.

Слова Христа Ісуса необхідно розуміти постійно на мирну тему, оскільки Він є мир наш, і завжди навчав і вчить жити мирно і любити одне одного так, як Він любив. У теперішній же час ті чоловіки, що себе назвали намісниками Христа, і багато інших тільки натравлюють народи ворогувати між собою, ненавидіти один одного і воювати між собою, думаючи, що вони тим переможуть і всезагальний мир на землі встановлять. Так думати – велика помилка.

Все ж це робиться через те, що люди, які називали себе світлом, відкинули Світло (тобто вчення Христа), а полюбили темряву, тобто ненависть одне до одного. Тепер ті люди, що правили, судили і багато суспільних справ творили, розсипані по всій землі, не маючи держави в своїх руках, обіцяють усе дати, якщо вони повернуться до влади. Потрібно було тоді давати, коли в руках було, а тепер уже пізно. Старе пройшло, тепер твориться все нове. Урок для будь-якої існуючої влади. Якби можновладці звернулися до Святого Письма, то знайшли би вказівник на істинний шлях. Але володарі зі Святого Письма роблять лише насмішку, і це все тому, що з'явилося багато брехливих тлумачів святої книги, згідно з інтерпретацією яких царство Боже – на небі, тож вони і заглядають усе туди, але не бачать, що твориться на землі. Настав час, коли Господь відкриває таємницю Свою слугам Своїм. Слуги ж Його проповідують Царство Боже на землі, попереджаючи людей світу цього, що йде певна згуба на світ цей (устрій цей). Найбільша погибель іде на вождів народних, які не знають до чого вдатися і за що схопитися; в народі ж день-у-день зростає невдоволення, позаяк народи не визнають своєї провини, а звинувачують повсякчас, поготів тепер, начальників. Хоча сьогодні б'ються за владу, але настане і настала вже пора, коли люди будуть відмовлятися від влади. Сьогодні вгодити ніхто нікому не може, тому що це такий час, що треба переходити від гіршого до кращого стану. Служитель Божий Іоан ясно говорить: «Неправедний нехай ще чинить неправду; нечистий нехай ще оскверняється; праведний же нехай ще творить правду, і святий нехай ще освячується» (Одрк 22,11).

Тому ми, Християни, від імені Христа Ісуса просимо всіх, навіть більше тих, хто читає Біблію: розумійте прочитане, знайте, що Господь виконує вислови всіх

рабів Своїх пророків. І все це стається на наших очах, у наші дні життя. Але ви, що читаете, звикли все дивитися на небо і не бачите, що діється на землі. Через те ще раз просимо всіх баптистів, адвентистів, п'ятдесятників і представників інших конфесій: досліджуйте Писання уважно і ви побачите, що вас вожді ваші обманули, що і має бути. Христос у мені ясно каже: «Всі, скільки їх приходило переді Мною, є злодії й розбійники; але вівці не послушали їх» (Ін 10,8). Тому помічайте: скільки є злодіїв (що крадуть слова один в одного для того, щоб битися), це не ті крадії, що цуплять коней та всі інші предмети, і речі, а ті злодії, що викрадають слова Божі один в одного і б'ються, й не миряться. А Бог є Мир, якщо у нас є мир, то є і Бог. Насамперед необхідно зрозуміти себе, тоді пізнаємо Бога. Бог говорить: «[...] тому, хто перемагає, дам споживати сокровенну манну, і дам йому білий камінь (чисте знання – С.Б.), і на камені написане нове ім'я, якого ніхто не знає, крім того, хто одержує» (Одкр 2,17). Книга Премудрості повідає: «Знати Тебе (Бога – С.Б.) є повна праведність, і визнавати владу Твою — корінь безсмертя» (Прем 15,3). «[...] бо земля буде наповнена віданням Господа, як води наповнюють море» (Іс 11,9). Апостол Павло наголошує: «Ось Завіт, який заповідаю дому Ізраїля після тих днів, говорить Господь: вклади закони Мої в думки їхні, і напишу їх на серцях їхніх; і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом. І не буде вчити кожен ближнього свого і кожен брата свого, кажучи: «Пізнай Господа»; тому що всі від малого до великого будуть знати Мене» (Євр 8,10-11).

Отже, хто Бога знає, той Його заповіді дотримує. А хто Його заповідей дотримується, тому Бог таємниці свої відкриває. А таємниці Його – це пророцтва, які не всім відкриті, а лише нам, вибраним Його, з ласки Його. Слухайте це всі, які називаєте себе Іменем Господнім: пізнайте Бога, пізнайте Його план, пізнайте Його наміри, записані у Книзі Життя (Біблії) Його слугами – пророками й апостолами (ці наміри вже виконуються). Тоді ви будете знати, що не будете взяті кудись у повітряний простір, і будете проповідувати і будувати разом із нами Царство Боже на землі, оскільки царство світу стає Царством Бога і Христа Його.

Наверни ж нас до Тебе, Господи, і ми навернемося; онови дні наші, як колись.
Амінь.

Видавець-редактор *Стефан Бохонюк*